

عنوان مقاله:

معرفی، شناخت کالبدی و بررسی معماری آرامگاه امامزاده کوران میراثی ایرانی - اسلامی از دوران تیموری

محل انتشار:

اولین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محبوبه عباس آبادعربی - کارشناس ارشد مرمت اشیاء فرهنگی و تاریخی، دانشگاه آزاد ابهر، مدرس دانشگاه آزاد اسفراین

محمد محمدی - دانشجو کارشناس ارشد باستان شناسی، دانشگاه آزاد ورامین

یاسین صدقی - کارشناس ارشد باستانسنجی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

آرامگاه و بقعه یکی از انواع گونه های معماری ایرانی- اسلامی به شمار می رود که با توجه به گسترش اسلام، هویت ساختاری معماری ایرانی را تحت تأثیر و نفوذ خود قرار داد، به گونه ای که وجود اینگونه بناهای باارزش تاریخی، در سرتاسر ایران مشاهده می شود. پرداختن به سبک های هنری و معماری بسیاری از تک بناهای آرامگاهی و مذهبی بسیار مهم و از اهمیت ویژه ای در هنر معماری اسلامی برخوردار است. بنای تاریخی که منسوب به آرامگاه احمد بن موسی بن جعفر (ع) می باشد در شهرستان اسفراین، استان خراسان شمالی واقع گشته است. این بنا به لحاظ سبک معماری به شیوه آذری و به دوره تیموری بازمی گردد. عمده مصالح مصرفی بنا شفته آهک در پی، آجر و خشت، چوب، تزئینات گچی و اسلیمی، نقاشی های گل و بته می باشد که این سبک و شیوه معماری از مصالح بوم-آورد منطقه خراسان شمالی می باشد. هدف نگارندگان در پژوهش پیش رو روشن نمودن اهمیت بررسی تک بناهای مذهبی و آرامگاهی و توصیف سبک های هنری و معماری بکار رفته به وسیله تحلیل فضاهای موجود در بنا می-باشد که سندی بر پیش از صفوی بودن مجموعه ارائه می دهد.

کلمات کلیدی:

آرامگاه، احمد بن موسی بن جعفر (ع)، امامزاده کوران، تیموری، ایرانی - اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/544549>

